

skal sørge for de daarlige Egne. Nei, sagde en Entrepreneur: Jeg vil anlægge de 100 Mil Jernbane, der endnu mangle i Landet, i de daarlige Egne som i de gode, jeg vil overtage Statskassens Embede og Hverv i den Henseende, saa blev Stillingen en ganske anden, men den Entrepreneur have vi ikke hørt fra endnu.

Judenrigsministeren (Jagerslev): Jeg har ikke været saa lige i Stand til at følge det ærede Medlems almindelige Betragtninger over den Stilling, man bør tage til Jernbanevæsenet. Undertiden mener han, at man slet ikke skal tage økonomiske Hensyn, selv overfor de mindre gode Egne, som jeg selvfølgelig ogsaa interesserer mig for; snart synes han, man skal tage saadanne Hensyn, og han var nu — det passer mig saa overordentlig godt — villig til at levere Argumentationen mod, at man gjorde dette Jernbaneanlæg til et privat Anlæg. Første Gang det ærede Medlem havde Ordet, syntes jeg, det var hans Tendents at sige: Det kunne vi overlade Private; men maaste har jeg taget feil. Forresten kan det jo ikke være ubekendt for dette Thing, at man tidligere har forhandlet i alt Fald en Del af dette Jernbaneanlæg — den Del, der gik, om jeg huffer ret, til Kungsted; det er ikke saa mange Aar siden, der af Ministeren blev indbragt Forslag om at give privat Koncession til Anlæg af en Jernbane gennem en Del af Dyrehaven og længere nordpaa som en Lokalbane. Det Projekt har stadig spøget siden den Tid, og ikke længe efter, at jeg havde tiltraadt mit Embede, var man meget opsat paa at faae det gennemført stadig ved Koncession. Da negtede jeg det og havde ikke saa lidt Møie og Ufred af den Grund. Jeg negtede det, idet jeg sagde, at jeg var ganske sikker paa, at der ikke vilde gaa lang Tid, før man kom til, at det burde være en gennemgaaende Bane og en Statsbane. Altsaa jeg skal give det ærede Finantsudvalgs og det ærede Medlems Initiativ al mulig Anerkjendelse; de have gjentagne Gange udtalt sig for den Ting, men det har rigtignok ligget i Luften eller halvt paa Bordet, i længere Tid. Det turde være ret naturligt, at man kom til at gennemføre dette Anlæg for at faae Forbindelse med Helsingborg og videre nordpaa til Norge. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) syntes nu ikke om disse gennemgaaende Forbindelser, men jeg tror ikke, det er et Standpunkt, som kan hævdes fra Regjeringens Side og heller ikke bør hævdes fra Rigsdagens Side. Efter vor hele Beliggenhed ere vi nødt til at tage dette Hensyn, naar vi ville være en Stat,

som vil gjøre sin Pligt i mellemrigste Forhold; thi Befordringen gaar naturligt gennem os. At der ikke er stor Gevinst at hente der, er jeg ganske enig i, og jeg er derfor ogsaa enig i den Betragtning, der er fremkommet her, at det er væsentlig den lokale Del af Banen, den lokale Drift paa Banen, som skal bidrage til Forrentning af dette Baneanlæg, som jeg ogsaa tror har god Udsigt til at forrente sig efter alle de Oplysninger, jeg har kunnet faae. Det vil ogsaa ses, at der er taget bestemt Hensyn i den Retning, idet Dobbeltsporet kun er ført til Kungsted. Det er indrettet paa Lokaltrafik. Fra Kungsted til Helsingør er der kun Enkeltspor, som vil være tilstrækkeligt til den gennemgaaende Trafik. Deraf følger ikke, at den gennemgaaende Trafik er uden Betydning, man erkjender kun, at den ikke er den principale. Man er nødt til at indrette en saadan gennemgaaende Forbindelse, og Enhver, som veed, hvortledes Stillingen er nu paa Nordbanen, hvor lidet egnet den er til den gennemgaaende Trafik, maa vistnok erkjende, at det er i høi Grad ønskeligt at komme til en kortere Vej og bedre Forbindelse. Det er ikke blot Veilængden, der vindes paa, men ogsaa paa, at man kommer under bedre Stigningsforhold, Kurveforhold osv., og kommer til en sikkrere og hurtigere Befordring. Selvfølgelig skal Banen forsvare sig som Lokalbane ogsaa fra Klampenborg til Kungsted, og naar ærede Medlemmer have anket over, at der ikke er oprettet Holdepladser nok, men at man har indrettet sig med Stationer, omtrent paa Hovedpunkterne, kan der være nogen Jøie til at sige dette. Men jeg tror, det er rigtigt paa de allerfleste Baneanlæg kun at projektere Stationer paa Hovedpunkterne og lade Erfaringen tale for, hvor der skal indrettes Holdepladser; jeg tror, man gaar noget sikkrere frem der, hvor man strax indskrænker sig til disse Hovedanlæg. Man finder Baneanlægget for dyrt. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg erkjender, at Stationsanlægene ere rigelige og dyre. Jeg siger heller ikke Noget imod, at man kan nedsette disse Befordringer, men gjør man det, tror jeg, man kommer til at fortryde det. Man kan gjerne være mere økonomisk i Anlæg af Stationerne, de ere ganske vist anlagte som Dobbeltstationer, og ret rundelig anlagte, men det er ogsaa en meget betydelig Sommertrafik, der skal bestrøges. Man kan meget godt spare Udgifter, hvis man vil, i det første Anlæg, men man kommer saa ganske simpelt ind paa det Samme som ved den sjællandske Vestbane, at naar der er gaaet nogle Aar, kommer der ganske betydelige Udgifter — § 27 paa Finantsloven hører noksom bekjendte Vidnes-